

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9427

гр. София, 29.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело № 20231110146254 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „.....“ ЕООД срещу Г. В. В..

От ответника в указания законоустановен срок по реда на чл. 131 ГПК е депозиран писмен отговор.

По направените доказателствени искания:

Представените с исковата молба писмени документи са допустими, относими и необходими за правилното решаване на правния спор, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства по делото.

Налице са основания за прилагане към настоящото дело на ч.гр.д. № г. по описа на Софийски районен съд, 171 състав, по което е издадена процесната заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Произнасянето по искането на ищеца за назначаване на съдебно – счетоводна експертиза по делото следва да бъде отложено до изслушване на становището на ответника във връзка с него.

Съдът констатира, че релевираното от ответника възражение за прихващане с насрещни вземания за неизползван платен годишен отпуск и командировъчни пари е нередовно, поради което на ответника следва да бъде предоставена възможност да уточни същото.

По искането на ответника за допускане на съдебно – счетоводна експертиза по делото съдът ще се произнесе в открито съдебно заседание след изслушване на становището на ищеца по отговора на исковата молба.

Съдът намира, че исковата молба е редовна и допустима и след размяна на книгата по делото, на основание чл. 140, ал. 3 ГПК, делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените към исковата молба документи, като писмени доказателства.

ПРИЛАГА към настоящото дело ч.гр.д. № г. по описа на Софийски районен съд, 171 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ направеното в писмения отговор възражение за прихващане с насрещни вземания на ответника за неизползван платен годишен отпуск и командировъчни пари, като **УКАЗВА** на ответника в едноседмичен срок от получаване на съобщението, с писмена молба с препис за ищеца, да уточни основанието, размера и периода на твърдените като дължими от ищеца вземания.

УКАЗВА на ответника, че при изпълнение на дадените указания съдът няма да приеме за разглеждане релевираното възражение за прихващане.

ОТЛАГА произнасянето по направените искания на **страните** за допускане на съдебно – счетоводна експертиза по делото.

УКАЗВА на ответника в едноседмичен срок от получаване на съобщението да заяви оспорва ли обстоятелствата, във връзка с които е направено от ищеца доказателствено искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **18.04.2024 г. от 11:20 часа**, за когато да се призоват страните с връчване на препис от настоящото определение, като на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор на ответника.

На основание чл. 140, ал. 2 от ГПК, съдът

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдение относно наличието на трудово правоотношение с ответника, който заемал длъжността „шофьор, товарен автомобил (международни превози)“, което е прекратено със Заповед № 42/20.09.2022 г. за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на трудово правоотношение № 19/23.07.2021 г., на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ вр. чл. 188, т. 3 КТ вр. чл. 187, т. 1 КТ, връчена на ответника на 23.09.2022 г. Сочи, че дисциплинарното уволнение е по повод нарушение на трудовата дисциплина от страна на ответника, който не се явява на работа в продължение на повече от два последователни работни дни, считано от 01.08.2022 г., без да е получил разрешение от работодателя и да е представил документ, оправдаващ отсъствието му. Излага доводи, че съгласно чл. 7 от трудовия договор, срокът за предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение е два месеца. Твърди, че в допълнително споразумение към договора, сключено с ответника на 01.04.2022 г., е уговорено, че брутното му трудово възнаграждение възлиза на 710 лева. С връчването на процесната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение ответникът е бил уведомен, че дължи обезщетение по чл. 221, ал. 2 КТ, изчислено на база месечното брутно трудово възнаграждение за неспазения срок на предизвестие, равняващо се на 1420 лева. Твърди, че за процесното вземане разполага с издадена в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № г. по описа на СРС, 171 с-в, срещу която ответникът възразява. В тази връзка, моли съда да признае за установено по отношение на ответника съществуването на вземането му на стойност 1420 лева, представляващо обезщетение за неспазен срок на предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 23.02.2023 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

В указания законоустановен сро по реда на чл. 131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който е заявено становище за неоснователност на предявения иск. Не

оспорва наличието на трудово правоотношение с ищеца, за което сочи, че е прекратено по взаимно съгласно, като оспорва твърденията на ищеца относно спазването на процедурата по чл. 193 КТ. Излага доводи за недействителност на трудовия договор, обуславящо недължимостта на претендираното от ищеца вземане. При условията на евентуалност релевира възражение за прихващане с насрещни вземания, представляващи дължими от ищеца суми за неизползван платен годишен отпуск и командировъчни. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан, евентуално да уважи направеното възражение за прихващане.

Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и на възраженията на ответника:

Предявен е по реда на чл. 422 ГПК положителен установителен иск с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ.

Разпределение на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

В доказателствена тежест на ищеца е да установи кумулативното наличие на следните обстоятелства: 1) безсрочно трудово правоотношение с ответника, което е било прекратено с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, като заповедта за наложеното дисциплинарно наказание да е влязла в сила; 2) размера на последното брутно трудово възнаграждение на ответника; 3) срока на предизвестieto.

При установяване на посочените обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже плащане на претендираното обезщетение.

По отношение на релевираните от ответника възражения за прихващане в негова доказателствена тежест е да докаже наличието на насрещни еднородни изискуеми вземания, които могат да бъдат прихванати с претенцията на ищеца до размера на по – малкото от тях.

Права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване:

Като безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните следва да бъде отделено обстоятелството относно наличието на трудово правоотношение помежду им, възникнало въз основа на посочения в исковата молба трудов договор, което е прекратено към настоящия момент.

В предмета на настоящото дело няма правнорелевантни факти, които да са общоизвестни или служебно известни на съда по смисъла на чл.155 ГПК, нито факти, за които да съществуват законови презумпции (чл. 154, ал. 2 ГПК).

УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК;

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминае за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени;

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният

представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени;

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____